

SKOLAS KABATA

Griezieties pret sauli, tad ēnas paliks aiz muguras.

Griezieties pret sauli arī tad,
kad debesis ir zemas un mākoņu pilnas.
Ar acīm un ar sirdi tiecieties pēc saules gaismas,
kas mūsu ziemeļzemē nav bieža.

Ticiet saulei un tautasdziesmai par sauli!

Skolas kabatas dalībnieki

Novēlu Jums visiem gaišus un prieka pilnus svētkus, kā arī izbaudiet atpūtu brīvlaikā, lai, nākot atpakaļ un uzsākot 2. semestri, varētu visu!

Samanta Rudzīte

Šajā izdevumā lasiet:

- Interesanti skolas dzīves notikumi,
- Jaunrades darbi svētku gaidās,
- Izzinām mūsu skolas vēsturi – jauna rubrika.

RŪDOLFS BLAUMANIS ĻAUNAIS GARS VALMIERAS TEĀTRĪ Tautas luga 2 daļās

Esmu teātra mīlis. Kopā ar ģimenei noskatos jaunākos iestudējumos Latvijas teātros. 2. oktobrī uz Valmieras teātra skatuves pirmo reizi tika prezentēta jaunā Ineses Mičules iestudētā luga “Ļaunais gars”. Galvenā ideja - kas notiek ar cilvēku, ja viņš loterijā laimē milzīgu naudas



summu. Kā mainās cilvēka uzskati par dzīvi, attieksme pret citiem, kad naudas ir tik daudz, kā nekad - uz šo jautājumu atbilde atrodama izrādē.

Lai gan luga ir uzrakstīta vairāk nekā pirms 130 gadiem, naudas vara cilvēku uzvedībā ir novērojama arī mūsdienās. Iespējams, daudziem mūsdienu cilvēkiem ir iespajds ka, lai kļūtu par nozīmīgu un varenu cilvēku, ir vajadzīga liela nauda. Izrāde skatītājiem liek “atvērt acis” saprast, cik ļoti nauda, mantkārība un varaskāre patiesībā izmaina cilvēku.

I. Mičule ļoti pārdomāti un nemanāmi vēsturiskajam lugas stilam pievienojusi mūsdienu “garšu”, mainot nelielas, bet pamanāmas detaļas lugas iestudējumā, kas deva iespaidu, ka lugā notiekošais norisinās mūsdienās, piemēram, izmainot laimesta summu, kas vairāk līdzinās mūsdienu standartiem.

Galveno lomu spēlē aktrise Inese Pudža, saimniece, kuras uzvara loterijā, liek viņai justies kā īstai lielmātei, pieprasot citādu attieksmi no līdzcilvēkiem. Ļoti pārsteidzoša bija aktiera Aigara Apiņa lomas atveidojums, tēlojot pavisam prātā sajukušu naudas apmātu bezpajumtnieku, kura mērķis ir nosargāt, pasargāt savu dārgumu.

Kārtējo reizi Valmieras teātris pierāda, ka izrādē galvenās nav dekorācijas, bet gan aktierspēle. Skatuve tika iekārtota minimālistiski, bet pārdomāti, neradot tukšas skatuves iespaidu. Izrādē izmantotie rekvizīti un tērpi īpaši izcēla tēlu izmaiņas pēc uzvaras loterijā - tie kļuva svinīgāki un greznāki, novalkātus darba apavus aizstāja skaistas balles kurpes, olu kastītes nomainīja šampaniešu glāzes.

Izrādē spēlētā tēma ir aktuāla mūsdienās un ļoti labi parāda, ka cilvēki nemainās, bet mainās tikai vieta un laiks. Pēc izrādes noskatīšanās galvā uz ilgu laiku palika izrādē teiktais “Lielai naudai līdzīgs staigā ļauns gars”. Tas liek aizdomāties, vai nauda valda pār cilvēku, vai cilvēks valda pār naudu. Jautājums ir jāatbild katram pašam. Paldies režisorei Inesei Mičulei par skaisto un pamācošo Rūdolfa Blaumaņa lugas jauniestudējumu.



Jānis Ekerts

PUZZLE DAY

6. novembrī Valmieras Pārgaujas Valsts ģimnāzijā norisinājās ļoti jautrs pasākums – “PUZZLE DAY”. Šogad pasākumam pieteicās 25 grupas no vairākām skolām un klasēm. Katrā komandā bija 3 dalībnieki, kopā veidojot 75 cilvēkus, kuri risināja 7 uzdevumus. Pirms galveno uzdevumu risināšanas grupām bija jāatbild uz 5 Kahoot! jautājumiem. Pēc manām un citu dalībnieku domām šī gada uzdevumi bija diezgan sarežģīti, lai gan tie bija sadalīti pēc grūtības līmeņiem: 1.-5. uzdevums - vidēji grūti, bet 6.–7. - grūti. Tomēr risināt visus bija izaicinājums. Pirmā un otrā vieta ieguva 9 punktus, bet trešā un ceturrtā vieta - 7 punktus. Kaut arī mana komanda neiekļuva godalgoto vietu skaitā, mēs tomēr saņēmām nelielas balviņas - piekariņus un krūzes. Kad skolotāji, kuri vadīja šo pasākumu, bija izskatījuši visu grupu atbildes, tika paziņoti arī pareizie risinājumi. Dzirdot tos, mana komanda bija patīkami izbrīnīta, jo mēs pat neiedomājāmies, ka atbildes varētu būt tieši tādas.

Kopumā “PUZZLE DAY” bija interesants, jautrs un saliedējošs pasākums, kas ne tikai pārbaudīja mūsu domāšanu un loģiku, bet arī deva iespēju labi pavadīt laiku kopā ar komandu. Neskatoties uz grūtībām, jau ar nepacietību gaidām nākamā gada pasākumu.

Kate Iveta Klāviņa 11.a



11. NOVEMBRIS VALMIERAS VALSTS ĢIMNĀZIJĀ



Valsts patriotismam dziļi mājot ģimnāzistu sirdīs, Valmieras Valsts ģimnāzijā arī šogad svinīgi aizvadīja 11. novembri - Lāčplēšu dienu.



Svinības iesākām ar krāšņām un melodiskām notīm skolas pūtēju orķestra izpildījumā. Skolēnu muzicēšana uzrunāja skatītājus, ļāva iejusties mūzikas ritmos.



Šoreiz arī Valmieras sākumskolas bērni rādīja savus muzikālos talantus. Sākumskolas zēnu koris ieskandināja Valmieras Valsts ģimnāzijas skolas pagalmu kora vadītāja Renāra taustiņu pavadībā un mūsu skolas skolēna Raivo stīgu pavadījumā. Kā putna lidojums izskanēja sākumskolas meiteņu jaukais “Div dūjiņas” izpildījums.

Ineta Amoliņa savā runā uzsvēra 11. novembra nozīmi mūsu valsts dibināšanā, stāstīja par Brīvības cīņām

Pēc vēstures zināšanu atsvaidzināšanas 12. klases skolēni paņēma pie rokas Valmieras sākumskolas 1. klases skolēnus un kopīgā gājienā devās uz atceres vietu, lai iedegtu svecītes. Tā, svecīšu liesmās sildoties un pārdomu un sajūtu mirkļos vienojoties, izskanēja 11. novembra svētki Valmieras Valsts ģimnāzijā.

GADI SKOLĀ

Šogad mūsu skola atzīmēja 105 gadadienu. Par skolu cieņpilni runāja pedagogi, absolventi, paši audzēkņi. Atkal tuvojas nākamā gadskārtā, gatavojoties tai, lūdzu savai vecmāmiņai, kādreizējai skolotājai, arī pastāstīt par saviem darbiem skolā.

Kad strādāji mūsu skolā?

Skolā nostrādāju kādus 25 gadus – iesāku Valmieras 11 varoņu-komjauniešu vidusskolā, kad mainījās nosaukums, - Valmieras 1.vidusskolā, tad Valmieras ģimnāzijā un arī Valmieras Valsts ģimnāzijā.

Kāda bija skola tajā laikā? Kā tā mainījās?

80.gados mācības notika pēc PSRS standartiem – mācības no 1. līdz 11. klasei, 5 ballu vērtēšana ar pārceļšanas eksāmeniem, ko vērtēja skolā. Skolēni valkāja formas tērpus ar kaklautiem vai komjauniešu nozīmēm. Bija obligātie pasākumi, piemēram, svētku gājieni maijā un novembrī, ierindas skates, darbs skolas apkārtnes un komjauniešu kalniņa uzkopšanā, pavasara un rudens talkas kolhozā. Ziemassvētkus, protams, neatzīmēja, bet bija jaungada eglīte 27. vai 28.decembrī ar klašu priekšnesumiem un balli.



Visbūtiskākās pārmaiņas notika 90.gados, kad notika pāreja uz nacionālu skolu. Pakāpeniski tika ieviesta 10 ballu vērtēšana, pāreja uz 12 klašu vidusskolu, tika ieviesti centralizētie eksāmeni. Kad atdalīja pamatskolu un palika tikai 7.-12.klases, skola

likās pustukša un klusāka, trūka “mazo”, kuri starpbrīžos skraidelēja pa gaitenim, pa kāpnēm augšup un lejup. Šķiet, visgrūtāk bija pierast pie jaunās vērtēšanas sistēmas, piemēram, kad novērtēt “izcili”. Domāju, ka vecie skolotāji vērtēja stingrāk un desmitniekus bieži nelika.

Vai bija vērojama atšķirība skolēnu uzvedībā un attieksmē tajos laikos un tagad?

Īpašas atšķirības gan nebija vērojamas. Varbūt tika prasīta un arī ievērota stingrāka, pat bezierunu, disciplīna skolēniem un skolotājiem. Stundai jāsākas un jābeidzas līdz ar zvanu. Par nopietniem pārkāpumiem skolēnu izsauca uz pedagoģiskās padomes sēdi, ziņoja vecāku darbavietai. Daudz mājasdarbu, kurus parasti arī pārbaudīja un vērtēja ar atzīmi. Ja darbs nebija izpildīts, atstāja uz pēctundām. Skolēni bija spiesti mācīties, nevis motivēti. Tāpēc novēroju norakstīšanu, t.s. špikošanu, priekšāteikšanu, dažādus aizbildinājumus

Pastāsti kādus spilgtākos notikumus par skolas dzīvi tajā laikā!

Kaut arī mācību gads sākās tāpat kā tagad, gandrīz viss septembris un pavasarī maijs pagāja darbos kolhozā – visbiežāk bija jānovāc kartupeļi, arī lini, pavasarī – akmeņi. Darbs bija nogurdinošs, un skolēni visādi centās to atvieglot – kaut vai vagā ievēla pēc iespējas lielāku akmeni, lai traktors apstātos un varētu atpūtināt muguru. Brīvajos brīžos iekūra ugunsgrūdu, cepa kartupeļus, puikas ķēra vārdes un peles, lai pabaidītu meitenes.

Arī stundās gadījās joki. Es parasti stundas sākumā ieslēdzu modinātājpulkstenu, lai ievērotu laiku un paspētu izdarīt visu iecerēto. Reiz zēni no pirmā sola nemanāmi pagrieza rādītājus uz priekšu un zvans atskanēja agrāk - stundas vidū. Pasmējāmie un strādājām vien tālāk.

Interesanti bija volejbola mači starp skolēnu un skolotāju komandām. Spēles bija nopietnas – uzmundrinoši saucieni vai vilšanās nopūtas pavadīja gan vienu, gan otru komandu, jo skatītājos pulcējās vai visa skola. Īstu sajūsmu un gaviles izraisīja direktora Jāņa Zemļicka netveramās gremdes, bet tām ne vienmēr sekoja uzvara.

Kādi bija kolēģi? Vai kāds no darbabiedriem palicis īpašā atmiņā?

Skolotāju kolektīvs arvien bijis draudzīgs, izpalīdzīgs. No kolēģēm visgaišākās atmiņas par latviešu valodas skolotāju Ainu Liepiņu, ļoti gudru, sirsnīgu, izpalīdzīgu cilvēku. No viņas guvu daudz ierosmes un labu padomu. Ar radošu pieeju darbam iedvesmoja Daina Sirmā. No kolēģēm vienmēr varēja gūt kaut ko jaunu. Pricējās, ka man bija iespēja strādāt kopā ar radošiem, iedvesmojošiem cilvēkiem.

Paldies par interviju.

Megija 11.c



1985.g. 1. septembrī 4.b klase. Tolaik skolā mācījās no 1. līdz 11.klasei.



Skolotāji 1986./87. māc.g. Vidū direktors Andris Piebalgs, līdzās tagadējais direktors Artūrs Skrastiņš, tolaik skolotājs.



RADOŠAIS PASĀKUMS “MĒS VARAM UN RĀDĀM!”

Valmieras Valsts ģimnāzijā 13.novembrī norisinājās svinīgais pasākums “Mēs varam un rādām!”. Pasākumā bija iespēja skolēniem un pat arī viņu vecākiem atklāt sevi radoši skolas kolektīvam.

Pasākumā atklājās daudz un dažādas prasmes, piemēram, deja, dziedāšana, mūzikas instrumentu spēle, un vēl citas. Visi priekšnesumi bija ļoti radoši, un no skatītāju puses bija dzirdamas sajūsmu pilnas ovācijas. Piedalījās klases, kas ar mūzikas vai teātra mākslu rādīja savu saliedētību, savukārt bija drošsirdīgi dalībnieki, kas piedalījās pasākumā vieni. Un vēl citi savu aizraušanos prasmi atklāja kopā ar saviem vecākiem.

Dalībnieku sniegumi bija ļoti interesanti un jautri, skolas zālē bija patiesi patriotiska un saliedēta gaisotne. Savai sarunai izvēlējās 2 dalībniekus, viņi bija atsaucīgi un atbildēja uz maniem un, iespējams, citu skatītāju jautājumiem.

Pirmā saruna bija ar Diānu Žagotu, kura pasākumā piedalījās kopā ar savu mammu.

Kāds bija Jūsu motīvs pieteikties, piedalīties pasākumā?

Mums patīk cirka atrakcijas. Manai mammai vienmēr ir patīcis skatīties visus manus priekšnesumus, arī kopā darboties, tāpēc es uzrunāju mammu piedalīties, jo šī ir pēdējā iespēja, to izdarīt kopā šajā skolā. Nākamgad jau būšu citā mācību iestādē.



Ar kādu priekšnesumu Jūs piedalījāties?

Mūsu priekšnesums bija “Žagotiņu cirks”, mēs izklaidējām publiku, darbojāmies kā divi palaidnīgi klauni, iesaistījām skatītājus. Noslēgumā ielikām kastē ķīmijas skolotāju un pārzāģējām.

Kā Jūs izvēlējāties skatītājus, kurus iesaistīt savā priekšnesumā?

Skatītājus izvēlējāmies pēc nejaušības principa, tomēr, izvēloties skolotāju, bija svarīgs skolotājas augums, jo gara auguma skolotājai, būtu grūti iekāpt kastē. Skolotājai Andai jau arī tas nebija viegli, bet **Paldies skolotājai Andai Deksei par drosmi!**

Kādas bija Jūsu emocijas pēc uzstāšanās?

Pēc uzstāšanās bija liels gandarījums par paveikto, kā arī es ļoti lepojos ar savu mammu, jo šis bija viņas pirmais uzņēmums uz lielās skatuves pie tik bagātīga, bet ļoti atsaucīga skatītāju pulka.



Muzikālu priekšnesumu bija sagatavojuši vairāki dalībnieki, bet sarunai labprāt piekrita Madars Eizenbergs no 10.c klases.

Kāds bija Tavs motīvs pieteikties?

Madars. “Teikšu godīgi, pats nebūtu saņēmis, bet skolas vadība vēlējās, lai es spēlēju. Piekritu. Bet es nenožēloju to, ka uzstājos.”

Ar kādu priekšnesumu Tu piedalījies?

Mana aizraušanās ir akordeona spēle. Atskaņoju divus gabalus - "Ragtime", "Ģenoveva”.

Kā izdomāji, ko spēlēsi?

Izvēle, ko spēlēt, ir liela, esmu apguvis šo prasmi Salacgrīvas mūzikas skolā, bet ņemu vērā faktu, ka jau divus gadus nemaz tik regulāri akordeonu nespēlēju, jo mūzikas skolu esmu absolvējis, tāpēc tāda solo uzstāšanās mazliet uztrauc.

Uzskatu, ka biju pārgalvīgs, izvēloties tik sarežģītu skaņdarbu. Bet beigu beigās - mēģināts nav zaudēts – saka Madars un jautri pasmaida.

Noslēgumā Madars muzicēja kopā ar Eduarda Vilkasta tēti. Visus ļoti sajūsmināja Eduarda saksofona spēle, bet Eduards mūsu skolā mācās tikai pirmo gadu un sarunai skolas avīzi vēl īsti droši nejutās.

Nu ko vēl piebilst – lai šāds pasākums mūsu skolā norisinātos arī turpmāk un dalībnieku skaits tikai augtu, kā arī priekšnesumi būs arvien radošāki un iespaidīgāki, jo pasākums dod gandarījumu dalībniekiem un pat, iespējams, iedvesmu, kādam no skatītājiem piedalīties nākamajos gados.

Evelīna Eglītē 11.c



FUNKTIERIS

Mūsu skolā norisinājās jau otrā kārtā erudīcijas spēlei “Funktieris”, ko rīko 11. klases meitenes projekta darba ietvaros. Tā kā šī erudīcijas spēle turpināsies vēl nākamās mēnešus, devos pie spēles vadītājiem uz sarunu. Ar Skolas kabatu sarunājās viena no spēles vadītājiem - Emīlija Strazdiņa.

Kā jūs izdomājat rīkot tieši erudīcijas spēli?

Ideja par erudīcijas spēles rīkošanu radās, kad latviešu valodas skolotāja Ilze Jēkabsons meklēja četras brīvprātīgās meitenes, kuras būtu gatavas darboties projektā un iesaistīties šāda pasākuma veidošanā un organizēšanā. Atsaucoties šim aicinājumam, tika uzsākts darbs pie erudīcijas spēles izstrādes. Esam ļoti pateicīgas par doto iespēju un atbalstu, jo erudīcijas spēle ļauj apvienot zināšanu pārbaudi ar interesantu un aizraujošu darbošanos, vienlaikus veicinot dalībnieku domāšanu, sadarbību un aktīvu iesaisti.

JAUNRADE

No kurienes radies nosaukums "Funktieris"?

Nosaukuma izvēles procesā mums bija vairāki varianti, kurus kopīgi apspriedām un izvērtējām. Diskusiju un vienošanās rezultātā nonācām pie nosaukuma "Funktieris" – tā ir Esteres Annas Strazdiņas ideja. Šis nosaukums tika izvēlēts kā atslēgas vārds domāšanai un prāta darbībai, jo tas simbolizē radošu, aktīvu un zinātkāru pieeju uzdevumu risināšanā. Nosaukums precīzi atspoguļo spēles būtību – mudināt domāt, analizēt un meklēt atbildes.

Kā izdomājat tēmas un jautājumus?

Tēmu un jautājumu izstrādes procesā mēs ņemam vērā konkrētā mēneša aktualitātes, sezonālos notikumus un sabiedrībā nozīmīgus datumus. Tas ļauj veidot saturu, kas ir aktuāls, saprotams un interesants dalībniekiem. Piemēram, novembra tēma tika veidota, apvienojot valsts svētku tematiku ar ziemas sezonai raksturīgām noskaņām un norisēm.

Kā tiek sadalīti pienākumi?

Pienākumu sadale notiek, lai darbs būtu līdzvērtīgs un efektīvs. Parasti katra dalībniece uzņemas atbildību par vienu individuālu tēmu, kas ļauj padziļināti pievērsties konkrētam uzdevumam. Vienlaikus tiek noteikta arī kopīga tēma, pie kuras strādā visa komanda, veicinot sadarbību, ideju apmaiņu un kopīgu atbildības sajūtu.

Ar kādām grūtībām jūs saskaraties pasākuma rīkošanā vai realizēšanā?

Pasākuma sagatavošanas un realizēšanas laikā lielākās grūtības dažkārt sagādā uzticamas un patiesas informācijas atrašana, kā arī tās precīza un saprotama pasniegšana spēles dalībniekiem. Ir svarīgi nodrošināt, lai jautājumi būtu korekti, pārbaudīti un vienlaikus interesanti, kas prasa papildu laiku un rūpīgu darbu.

Vai jūs būtu gatavas rīkot ko šādu arī ārpus projekta darba ietvariem? Kāpēc?

Jā, mēs būtu gatavas īstenot šāda veida aktivitātes arī ārpus projekta darba, jo uzskatām, ka tās būtiski veicina kolektīva saliedētību, uzlabo savstarpējo komunikāciju un rada pozitīvu vidi. Šādas aktivitātes ir īpaši noderīgas lielākiem kolektīviem, jo tās palīdz iesaistīt dalībniekus, stiprina piederības sajūtu un veicina kopīgu mērķu sasniegšanu.

Ar Emīliju sarunājās **Samanta Rudzīte**

Pienāca Ziemassvētku rīts. Izejot no savas istabas, ieraudzīju, ka zem eglītes saliktas dāvanas – lielas, mazas, spīdīgos papīros ietītas. Kā man gribējās kādu atvērt! Bet mamma aizliedza. Bija jāgaida vakars. Dienā laiks mazliet vilkās, domāju par dāvanām, par dzejoli, kuru biju iemācījusies jau pasen. Mamma cītīgi rāvās virtuvē, vakarā bija gaidāmi ciemiņi. Beidzot pienāca vakars – vairākkārt skanēja durvju zvans – sanāca ciemiņi, kopā sēdāmies pie galda. Un tad nāca dāvanas! Cik labi, ka rūķis man bija atnesis divas grāmatas, jaunus krāsu zīmuļus. Nu tieši tādus, kā lūdzu mammai nopirkt. Pēc sirsnīgām sarunām ciemiņi devās mājup, bet mēs ar mammu draudzīgā kopdarbā sakārtojām viesistabu. Ja nu rūķi ierodas svinēt svētkus!!!

Eimija 7. b



Ziemassvētkos notiekot brīnumi, tādus bija piedzīvojis Rīks. Bijis vēls vakars. kāds diezgan skaļi piekļāvējies pie durvīm. Rīks, mazliet nobijies, atvēris durvis, nesaprazdams un nezinot, kas atnācis. Bet tur neviena nav bijis!

Atgriežoties istabā, zēns ieraudzījis, ka paklājs pārvietojies uz istabas kaktu un tā vietā redzamas durvis. Rīks tās atvēris, un priekšā redzējis garas kāpnēs. Paņēmis lukturi, devies pa kāpnēm lejup un nonācis Ziemassvētku svinībās – kakao, piparkūkas, spožas un līksmas eglītes. Un vēl – tur bijuši arī viņa vislabākie draugi. Un ballīte sākusies!

Laurēna 7.b

